

“L’esquerra parla amb superioritat moral”

El politòleg Joan Hernández, investigador del Centre de Documentació Electoral de la Comunitat Valenciana (CDECV), va pronosticar fa mesos, en aquest setmanari, que el PP revalidaria fàcilment la majoria absoluta. Ara explica quins reptes té l’esquerra si vol capgirar la situació.

Què passa, al País Valencià?

—Hi ha un sector de gent que sempre vota PP i un altre que sempre vota esquerra, però entremig n’hi ha que queden fora. A aquesta gent no hi arriba el PSOE ni l’esquerra en general. Hi ha una incapacitat pròpia, però també una capacitat del contrari, que no gestiona caòticament, com ho presenta l’esquerra, i que té un lideratge fort. “És que el PP ven molt bé el producte”, diuen. Fes-ho tu, contracta algú que ho faça, les empreses de màrqueting són a l’abast de tothom!

—Els experts destaquen que la campanya del PP ha estat en positiu, i les altres, en canvi, massa negativistes.

—En general, el discurs de l’esquerra és molt abstracte. A més, no entenen que rere el discurs de la dreta hi ha els interessos de gent que no és conservadora, i pense en l’especulació urbanística. La presumpta superioritat moral des de la qual parla l’esquerra oblida que aquest tema no sols afecta quatre empresaris, sinó que molts participen d’aquesta generació de riquesa, per molt que ens duga a un model insostenible. A qui igualment vota PP o PSOE, no l’engresques, així.

—Parleu de superioritat moral.

—Sí. Quina ha estat la reacció de Glòria Marcos, després de les eleccions? Ha dit que el País Valencià és com Sicília! És una superioritat moral no sols sobre la dreta, sinó sobre tots els ciutadans. Els votants del PP no són corruptes.

—El PSPV-PSOE l’ha afectat que fóra evident que necessitaria un pacte, per a poder governar la Generalitat?

—Sabien que no guanyarien, estaven a expenses d’una errada del contrari o d’una carambola en aquest poble i en aquell altre, a fi d’aconseguir la Diputació. Tot això denota feblesa.

—Grans esdeveniments, menys imposts, confiança... el PP era l’alegria.

—El PP té mesurat i supermesurat que els ciutadans estan contents. El PSOE pot dir que al metro van morir 43 persones, però qui l’agafa sap que funciona bé. És cert que, del 0 al 10, els serveis públics no són en el 10, però tampoc en el 2.

—L’agenda, la marca la dreta.

—I com que vas a remolc, només pots dir que no. Hi insistesc: l’esquerra parla molt de serveis públics, però no funcionen pitjor que amb el PSOE.

—I s’imposa el victimisme respecte el govern estatal.

—Quan va derogar-se el transvasament de l’Ebre, el PSOE no tenia cap proposta alternativa; les dessaladores han vingut després. Les dues primeres mesures de Zapatero van ser l’Iraq i l’Ebre, i en aquest segon aspecte va quedar clar que el PSPV no tenia capacitat d’influència en el nou govern. El PSOE és incapaç de mitigar el triomfalisme i el victimisme del PP.

—Als joves els influeixen més aquest tipus de missatges?

—El 70% dels nous votants han optat pel PP. Una part del discurs més ideològic de l’esquerra no qualla entre la gent jove. És gent no ideologitzada, que es deixa dur pels discursos més senzills i per la sensació que les coses no van tan malament, tot i que cobren 700 euros.

—Tampoc no tenen efectes missatges com la manipulació de Canal 9.

—Si això ho diu una persona vinculada al PSOE, la gent pensa que ho diu, justament, perquè té aquesta vinculació.

—O l’elevadíssim deute.

—Això la gent no sap ni què és.

—Tot i que hipoteca la Generalitat.

—Què fem, quan no entenem allò que ens diuen? No escoltem, no en fem cas. El discurs d’esquerres està farcit de tòpics i d’un llenguatge políticament correcte... Zapatero es fa un fart d’esmentar la “tolerància”, la “convivència”, la “pau”. Això no afecta la vida de les persones. Qui pot estar en desacord, amb aquestes paraules? I torne a la superioritat moral: “Esteu a favor de la guerra”; “sou uns assassins”; “sou uns corruptes”; “com podeu votar la *derechona* de tota la vida?” Al final, la gent no t’escolta.

—La corrupció, a més, és innòcua.

—Si tingueren sentències en contra, tindria conseqüències, però no hi ha cap condemna. Han visitat els jutjats, sí, però quants càrrecs del PSOE van visitar-los temps enrere? Fins i tot Felipe González va acompanyar alguns a la porta de la presó. Hem de creure que vosaltres ho faríeu d’una altra manera? La gent que té més de 25 anys se’n recorda, de tot allò.

—Ara parlàveu de la guerra. La primera imatge del vídeo electoral del PSOE era sobre l’Iraq. Ja no ven, la retirada de les tropes?

—Entre l’elector que igual vota PP o PSOE, aquest tema ja està amortitzat. En realitat, és un problema de lideratge: veus Sarkozy i penses que té les coses clares i que farà allò que diu. A mi, això no m’arrossega a votar-lo, però hi ha molta gent per a la qual la política no és la cosa més important de la seua vida, i el vota. L’esquerra situa la política com allò més important del món, però la majoria no pensa així. Potser el PSPV hauria de mirar cap al nou laborisme.

—Dels 4.000 vots de diferència entre el PP i l’esquerra, el 2003, als més de 240.000 d’ara. Aquesta esquerda és insalvable en quatre anys?

—Jo crec que no. En tot cas, el mal no és d’ara, prové del 1995. Des d’aleshores, només hi ha hagut l’excepció del 2004, que simplement va ser això, una excepció, no un trencament del cicle. Ara bé, no convé posar-se fites: si l’alternança arriba al 2011, això que es trobaran.

—**Per què situa l'inici de la desfeta a la derrota del 1995?**

—Perquè el PSOE és un partit de funcionaris. Tenen iniciativa al poder, però no a fora: només cal mirar l'Ajuntament de València. I ara? Qui ha de controlar el procés de renovació? Joan Lerma?

—**És el pare.**

—Algú pensarà que d'aquesta manera les coses poden canviar? I on aniria a parar la gent que fa vint anys que és al partit i no són funcionaris.

—**Hem vist que Esquerra Unida i Bloc no fan una suma perfecta, però hi ha espai per a una mena d'Iniciativa?**

—Home, jo crec que arribarà el dia que no hi haja comunistes organitzats. Quan aquests deixen de condicionar-la, Esquerra Unida tindrà un espai. Ara bé, crec que aquest no és l'espai del Bloc. El Bloc acabarà substituint Esquerra Unida i li menjarà un espai al PSOE. El Bloc ha de competir allà on hi ha vots, que no és a l'extrema esquerra. El Bloc ha de buscar la centralitat identitària i pràctica. Quan ho faça, passarà per damunt del partit comunista i d'Esquerra Unida; i, si ho fan bé, mossegaran vot socialista. És en aquesta franja, on tenen a l'abast créixer del 4% al 15% o el 20%. Pel que fa a Esquerra Unida, no me n'estranya la davallada: cada elecció canvia de nom i de socis. Hi has d'estar molt interessat, per a seguir-los la pista.

—**Quins altres factors podrien revitalitzar el sector progressista?**

—Els partits d'esquerra han d'ampliar la base social. Un professional liberal d'èxit al qual li interessa la política només ingressarà al PSOE si se sent molt del PSOE. La gent que no està plenament identificada amb el teu ideari és la que et permet ampliar la base, és una qüestió de xarxa. En canvi, si la teua militància és tan escassa com la dels socialistes a la ciutat de València, no tens capacitat de penetració social. Són pocs, i allò que fan no interessa a ningú. Aquest és un problema, també, per a la societat, perquè els partits tenen una funció que així no poden complir. Cada vegada que algú es dona d'alta, la resta ràpidament es pregunta qui és, de quina família prové. No han fet res per guanyar-se la confiança de la gent.

—**A parer vostre, aquesta confiança tan sols pot obtenir-se pel centre.**

—No és una qüestió d'ubicació geogràfica, sinó que has de deixar que la

gent entre al partit, que el projecte no siga identitària, sinó fet per gent que no estiga tan identificada en les essències del marxisme reconvertit dels anys setanta i vuitanta. És possibilisme, això? Significa perdre les essències? Mira, si no t'agrada, millor que no et dediques a la política amb perspectives de guanyar una àmplia base. No pot assumir el nou laborisme, el PSOE? Per què l'han rebutjat, a Espanya? És un discurs que sona nou, justament allò que necessiten.

—**Parlem de discursos, però al remat tot és més planer: del 70% al 80% de la participació hi ha desenes de milers de vots de centre-esquerra. La dreta sempre es mobilitza. És més caïnita i autocrítica l'esquerra?**

—Aquest és un altre dels tòpics i dels consols de l'esquerra. Als anys vuitanta,

es quedaven a casa els electors de dreta. No hi havia conservadors, quan governava el PSOE? On eren, tots els que abans havien votat UCD? Alguns, votant el PSOE. I ara, el PP. Tampoc no s'hi val a dir que és que ha fet molt bon dia i la gent se n'ha anat a la platja: si la gent vol votar-te, et vota i se'n va a la platja. Per què no voten? "Mira, és que sempre diuen el mateix"; "és que no me'l crec"; "és que has vist qui han presentat?" També són *peperos*, aquests? La culpa sempre és de la dreta, dels electors, dels altres. N'hi ha que han dit, fins i tot, que el PP ha fomentat l'abstenció, quan, en realitat, han fet molt més soroll que ningú no esperava, amb l'intent de tancar els repetidors de TV3!

Victor Maceda

